

GÖY QURŞAĞI

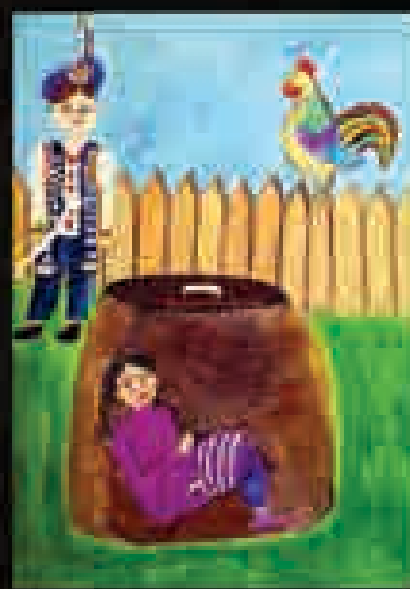
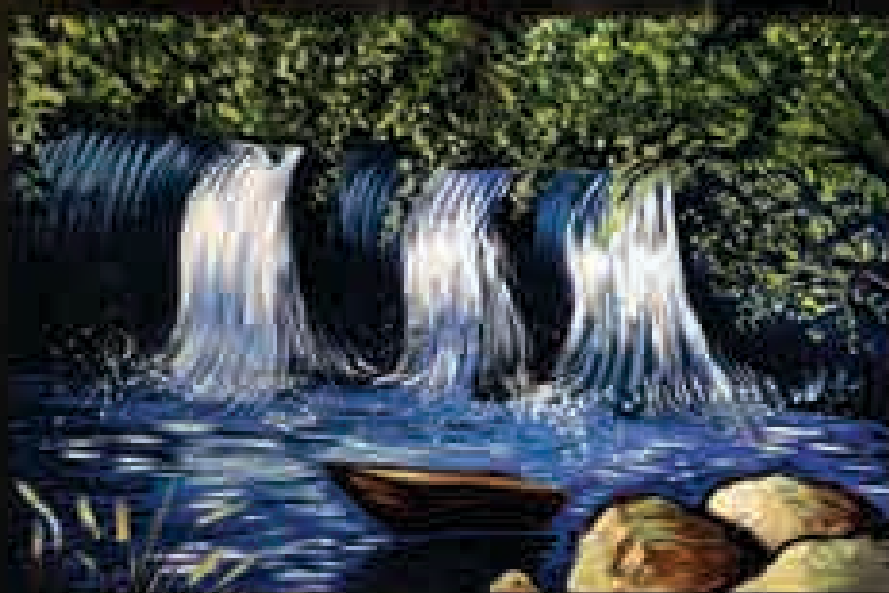
UŞAQ JURNALI
1(55)-2016

ZEYNƏB NƏCƏFZADƏ

Bakı Avropa liseyinin
5-ci sinfində təhsil alır.

Nənənin “sağ ol” sözü

Hər baxanda sözünə
Nənəm üz tutub mənə;
– Sağ ol qızım! Çox sağ ol!
Həmişə üzü ağ ol!
Bir də görürsən deyir:
– Al iynəmi sapla ver
Ay gözümün işığı
Evimin yaraşığı.
Kuklamı, dovşanımı,
Ya da ki ceyranımı
Qoyuram mən bir yana,
Tez gəlirəm yanına.
Saplayıram iynəni
Nənəm süzərək mənə
Elə yenə neçə yol
Söyləyir: “Qızım, sağ ol”
Süfrəni qatlayanda
Düyü ayıtlayanda

Ona kömək eləsəm,
Ya bir şeir söyləsəm,
Nəgmə oxusam ya da,
Yenə “Sağ ol” sözünü
Eşidirəm bu anda
Daha nə gizlədim mən
Bir gün çıxdım sözündən
Sevimli nənəm yenə
“Çox sağ ol”, – dedi mənə.
Başımı dikib yerə
Soruşdum: “Nəyə görə?”
Nənəm güldü üzümə;
Baxmasan da sözümə
İstəyirəm hər zaman
Sən canı sağ olasan.
Axı görən niyə mən
Çıxdım onun sözündən?!
Narazıyam özümdən.

Hikmət Əziz

Nağıllardakı şəhər

Bir nağıl danışdı
Nənəsi nəvəsinə:
İndi də kimdən deyim,
Kimdən söz açım sənə!
Qayıq ilə dənizə
Çıxan qoçaq səyyahdan
O, heç belə möcüzə
Görməmişdi nə vaxtdan
Nəvəsi səbr etməyib
Sual verdi: – Ay nənə,
Axı səyyah dənizdə
Nə gördü? Söyləsənə?!
Nənə güldü: – Səbr elə,
Ay saqqalı ağarmış.
Şəhər gördü dənizdə
Dedi:- Şəhər olarmış?!
Nəvə qalxdı: – Ay nənə
Bildim haranı görüb.
Nağıldakı o səyyah,
Neft daşlarını görüb.
Vertolyotla aparıb
Babam göstərib mənə.
Hə, bizim Xəzərdədir
Həmin şəhər, ay nənə.

Hikmət Əziz

Köməkçi

Təzə evə köçmüşük
Bir tərtəmiz küçədə.
Qoşa qapı bizimdir
Üçüncü mərtəbədə.

Yorulmaram yüz dəfə
Yuxarı qalxıb-ensəm.
Deyəsən, çox qocalıb
Axı, yorulur nənəm.

Qaçıram qabağına
Pillələri düşüb mən.
Boğçasını götürüb
Yapışırım əlindən.

Aha, indi deyəsən
Yaxşı yeriyr qarı.
Kimsə çıxıb həyətə
Çağırır qonşuları:
“Nənəsini aparır
Qızın hünərinə bax.
Kuklasını yerindən
Güclə götürən uşaq”.

Məstan Günər

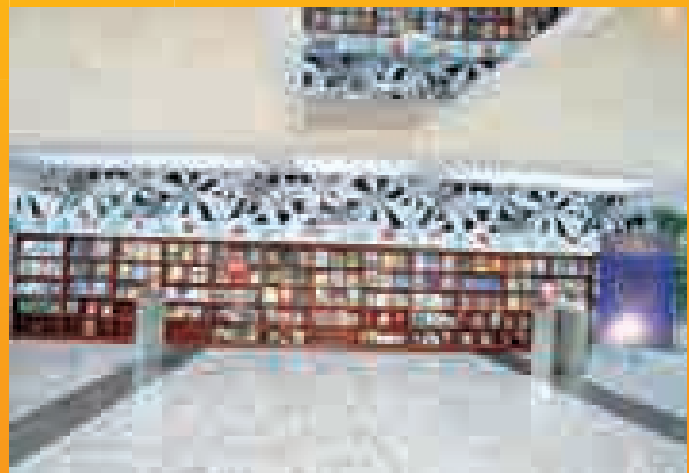

22 dekabr — Qriqori təqvimi ilə ilin 356-cı günü (uzun illərdə 357-ci). İlin sonuna 9 gün qaldı... Amma biz yeni ilə keçməyə heç tələsmədik. Çünki sona yaxınlaşan il bizi çox möhtəşəm bayram ilə sevindirdi. Firidun bəy Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasının yaradılmasının 50 illik yubiley təntənəsi ilə...

Dekabrın 22-də Beynəlxalq Muğam Mərkəzində Firidun bəy Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasının yaradılmasının 50 illiyinə həsr edilmiş təntənəli tədbir keçirildi. Muğam Mərkəzinin foyesində kitabxananın fəaliyyətini əks etdirən geniş foto-stend, kitabxananın əməkdaşlıq etdiyi 10 xarici dövlətin uşaq ədəbiyyatının kitab sərgisi, "Azərbaycan-yurdum mənim" başlığı altında Azərbaycan uşaq ədəbiyyatı nümunələri, kitabxananın təsis etdiyi "Göy qurşağı" uşaq jurnalının xüsusi buraxılış nömrəsi, F.Köçərlinin "Balalara hədiyyə", "İlyas Tapdıq" və "F.Köçərli" bibliografiyaları nümayiş olundu. Tədbirdə Rusiyadan, Litvadan, Qırğızıstandan, Ukraynadan gələn uşaq kitabxanalarının rəhbərləri, TÜRKSOY-un katibi Düsen Kaseinov, Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət və Turizm Nazirliyinin və Təhsil Nazirliyinin əməkdaşları, uşaq yazarları və məktəblilər iştirak edirdi.

Tədbir iştirakçlarına bu kitabxananın tarixi və fəaliyyəti barədə videoçarx nümayiş etdirildi.

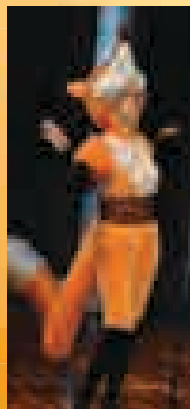
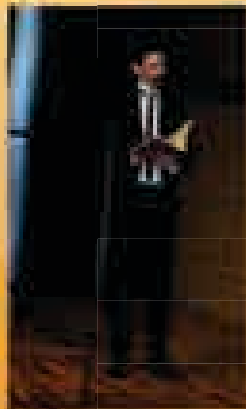
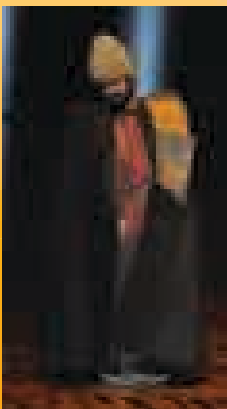
Mədəniyyət və Turizm naziri Əbülfəs Qarayev kitabxananın kollektivinə ünvanlanmış təbrik nitqində belə dedi: "Firidun bəy Köçərli adına Respublika Uşaq

Kitabxanası 1965-ci il yanvarın 1-də M.Qorki adına Kitabxana Fondunun əsasında Mədəniyyət Nazirliyinin qərarı ilə yaradılıb və hazırda Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi nəzdində fəaliyyət göstərir. Uşaqların inkişafında kitabın əhəmiyyəti barədə Firdun bəy Köçərlinin fikirləri 50 il ərzində öz aktuallığını itirməyib.

Kitabxanalarla iş Mədəniyyət və Turizm Nazirliyinin əsas işidir. Kitabxanaların maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsinə daima diqqət yetirilir, onların fəaliyyəti təkmilləşdirilir. Firdun bəy Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi sistemində daxil olan bütün uşaq kitabxanaları üçün metodik mərkəz funksiyasını layiqincə yerinə yetirir".

Yubiley mərasimində TÜRKSÖY təşkilatının baş direktoru Düsen Kaseinov da iştirak edirdi. D.Kaseinov kitabxananın kollektivini yubiley münasibətilə təbrik etdi, onlara uğurlar arzuladı.

Tədbir xor kollektivinin ifası ilə davam etdi. F. Köçərlinin "Balalara hədiyyə" kitabının personajları əsasında bədii kompozisiya təqdim olundu və sonda məktəblilərin ifasında müxtəlif dövlətlərin geyimlərində "Dostluq" rəqsi ifa olundu. Daha sonra kitabxananın direktoru Şəhla Qəmbərova qonaqlara öz təşəkkürünü bildirdi.

Kitaba könül verənlər

*"Əməkdar mədəniyyət işçisi"
fəxri adına layiq görülməklər:*

Gəmbərova Şahla Əlibərdər qızı

Dadaşova Zəhira Cəfər qızı

Musəzadə Rəfiyə Mirzə qızı

Təhəirova Nəziyə Rəhman qızı

Otan 50 il bu kitabxananın divanları arasında insanlarla kitabların pıçıldarını, mehvini-məhəbbətini yığadı. Kim kimi əvədlərdə, kim kimin dərdinə qarış oldu – insanlar kitabların, yaxsa kitablar insanların... Demək çatırdı... Hər sahifəsi bu insanlar tərəfindən süqullandı, əzizləndi kitabların. Mərtə qəb əqləməyənlər onların nəfəsin-dən isindi, xoşu təməz üçün dənənlər onların qayğıkeş altarının hərarətindən xeyləndi. Bu nəvərdən doğ-malıyan kitablar insanlara sahifələrini açdı, onlara dard ortalığı oldu... Bir sətir, bir mürəss ilə yol göstərər, nəsif-hat verərlər. İlər beləcə ötdü... Qapqara saçlara kitablarla təzə qəndü... Və günlərin bir günü məhribən kitabxan-əcələr kitablara verərlər bir əmür əvəzinə haqq etdikləri adlara layiq görüldülər...

"Tərəqqi" medalı ilə təltif edilənlər:

Əhmədova Səvil Əlisəss xanı

Məmmədli Rəhəss Mikəril xanı

Akəmərsəssə Vəss Əlisəss xanı

Qadərovə Ləss Həss Ağa xanı

ŞƏRƏF VƏ LƏYAQƏT GÜNÜMÜZ

20 YANVAR... Vətən tarixinə qanımızla yazdığımız bu hadisədən 26 il keçir. Əsrin dördüdə biri... Bu müddət ərzində qanlı 20 yanvar gecəsinin qurbanları Vətən azadlığının mübariz mücahidləri kimi xalqın yaddaşına əbədi həkk edildi.

Yanvarın 18-də F.Köçərli adına Respublika Uşaq kitabxanası 20 Yanvar faciəsinə həsr edilmiş "Şərəf və ləyaqət günümüz" adlı anım tədbiri keçirdi.

Tədbirdə Bakı şəhəri, Nizami rayonu 201 sayılı məktəbin şagirdləri iştirak edirdi.

Kitabxananın elmi işlər üzrə direktor müavini Zahirə Dadaşava çıxış edib, bu gün Azərbaycan xalqının azadlığı uğrunda canlarını qurban verən şəhidlərimizin qəhrəmanlıq mübarizəsinin hörmət və ehtiramla yad edildiyini, onların igidliyinin bu gün də yüksək qiymətləndirildiyini, Vətən övladlarının qanları bahasına qazanılan müstəqilliyimizin qanımız və canımızla qorunmalı olduğumuzu bildirdi.

20 Yanvar şəhidlərinin əziz xatirəsi bir dəqiqəlik sükutla yad edildikdən sonra şagirdlər Zəlimxan Yaqubun "Şəhid qanı" adlı şeiri əsasında hazırlanmış ədəbi-bədii kompozisiya, Tamara Vəliyevanın "Mənim ağ göyərçinim" adlı 20 yanvar şəhidlərinə həsr olunmuş tamaşa ilə çıxış etdilər.

Tədbirin sonunda şagirdlərə kitablar və kitabxananın təsis etdiyi "Göy Qurşağı" uşaq jurnalı hədiyyə edildi.

Bu gün ad gününü qeyd edən "Tumurcuq" uşaqların sevə-sevə oxuduğu qəzetlərdən biridir. Bildiyimiz kimi "Tumurcuq" uşaq qəzeti 1996-cı ildən balaca oxucularının görüşünə gəlir. Bu illər ərzində hər zaman uşaqların sevimli qəzeti ola bilib. "Tumurcuq" qəzeti latın qrafikası ilə çıxan ilk uşaq mətbuat orqanıdır. Ümumiyyətlə, uşaq mətbuatının oxunaqlılığının əsas göstəricisi onun bitkinliyi, sadəliyi və səmimiyyəti qoruyub saxlaya bilməsidir. "Tumurcuq" qəzeti də bu baxımdan, olduqca arzuediləndir. Bu qəzet təkcə uşaqların mənəviyyatını, dünyagörüşünü inkişaf etdirməyə xidmət göstərməyib, eyni zamanda tədris-tərbiyə işində zəngin mənbə ola bilib.

Qəzet əsasən aşağı sinif şagirdləri üçün nəzərdə tutulmasına baxmayaraq, böyüklər tərəfindən də maraqla oxunur. Uşaq aləmi ilk baxışda sadə görünsə də, əslində o sadə olduğu qədər zəngindir. Mütəmadi olaraq öz səhifələrində uşaqları maraqlı yazıları, şeirləri ilə maraqlandırmaq, uşaq ədəbiyyatı nümayəndələri ilə tanış etmək, onların kiçik şeir, hekayə və nağıllarını təqdim etməklə "Tumurcuq" qəzeti oxucuların sevgisini qazanıb. Həmçinin, bu qəzetin səhifələrində müxtəlif əyləncəli oyunlar, test sualları, viktorinaların verilməsi uşaqların məntiqi təfəkkürünün inkişafına da kömək edir. Təbiət güşəsində təbiətin maraqlı möcüzələri, heyvanlar haqqında məlumatlar verilir. Eyni zamanda, "Tumurcuq" qəzeti uşaq incəsənətinin, uşaq yaradıcılığının güzgüsüdür. Uşaqlar bu qəzetin səhifələrində özlərini tapır.

"Tumurcuq" qəzeti sayəsində uşaqlara mənəvi dəyərlərimiz aşılır, onlarda vətənə, torpağa, təbiətə sevgi formalaşır. Bu qəzetdə mütəmadi olaraq türk xalqlarının ədəbiyyatından maraqlı mövzular, zəngin folklor nümunələri dərc edilir, illərin sınağından çıxmış ailə-məişət ənənələri, uşaqların tərbiyəsi və sağlamlığı haqqında yazılar, ailə haqqında nüfuzlu insanların düşüncələri verilir.

F. Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasının kollektivi və oxucuları adından sevimli "Tumurcuq" qəzetini 20 yaşı münsibətilə təbrik edir, oxucular tərəfindən daim sevilən bu mətbu orqana gələcəkdə yeni-yeni nailiyyətlər arzulayırıq.

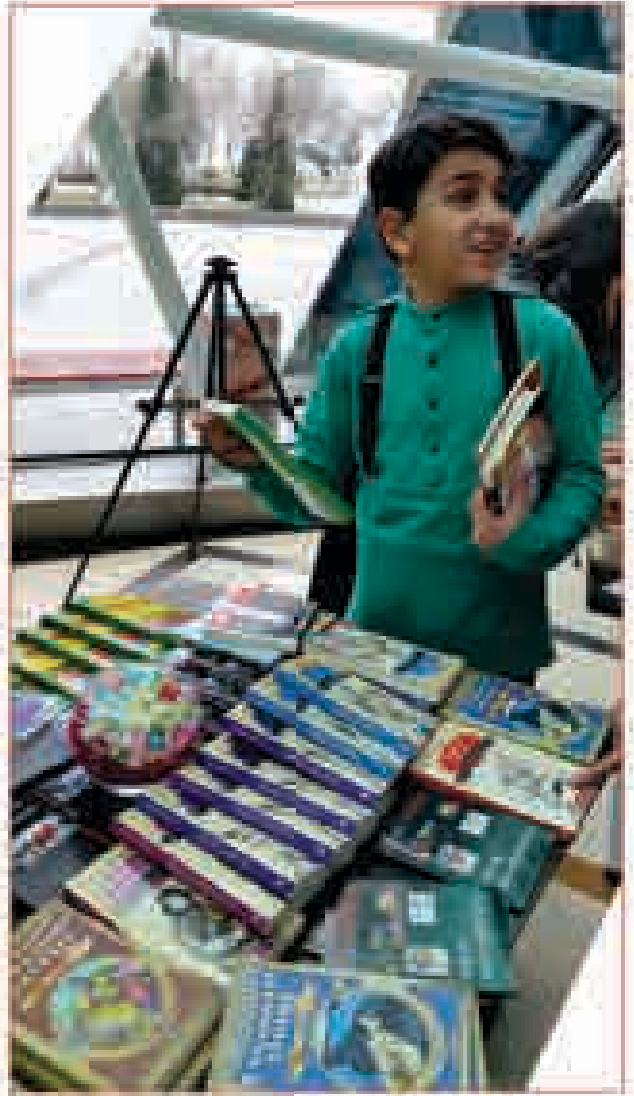

Kitab tutan əllər

Ömründə kiməsə “Salam. Kitabbağışlama günün mübarək”, - demisən? Yox?! Bəs niyə? Belə bir bayram olduğunu indiyədək bilmirdin? Var, əlbəttə... ABŞ-da çox məşhur bir uşaq saytı var - Delightful Children's Books.

Bu saytın yaradıcısı Emmi Brodmur Müqəddəs Valentin Günü balaca oğluna kitab hədiyyə edərkən ondan bu sözləri eşitdi: “Ana, bütün uşaqlara kitab hədiyyə verəcəksən?” Elə bu sözlərlə də Beynəlxalq Kitabbağışlama Günü (İnternational Book Giving Day) ideyası yarandı... Və Emmi Brodmur bu işi əsl bayrama çevirməyi bacardı.

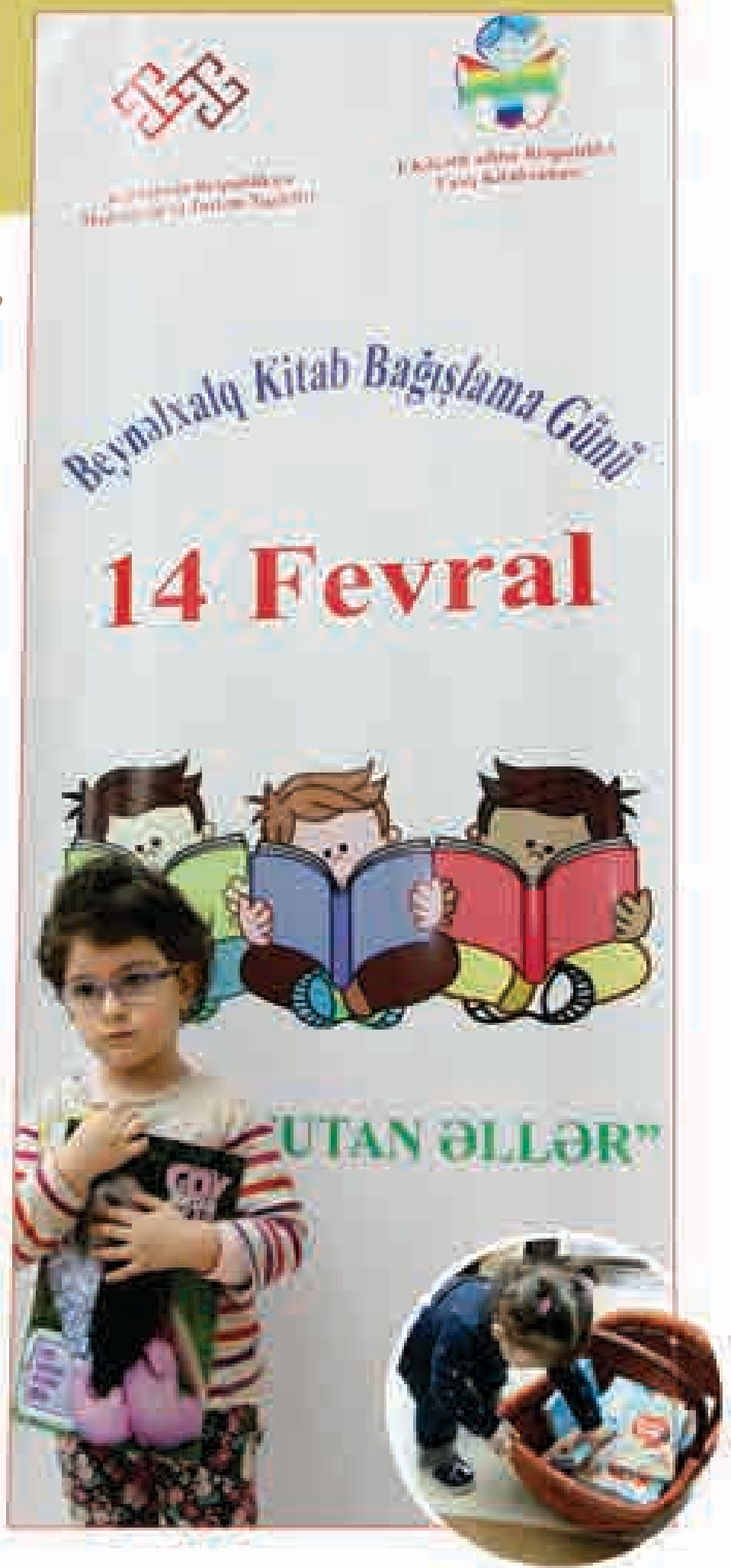

Bu münasibətlə F.Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası da fevralın 14-də “Park Bulvar” ticarət və istirahət mərkəzində “Kitab tutan əllər” adlı aksiya keçirdi və kitabsevən dostlarına 675 nüsxəyə yaxın kitab və “Göy Qurşağı” uşaq jurnalını hədiyyə etdi.

Aksiyanın əsas məqsədi gənc nəslə kitabı sevdirmək, məktəbli oxucuların mütləq mədəniyyətini yüksəltmək idi. Elə aksiya zamanı keçirilən viktorinalar da bu məqsədə xidmət edirdi. TİKA (Türk Əməkdaşlıq və Koordinasiya Agentliyi) və Pətak İctimai Birliyi də bayramın fəal iştirakçısı oldular.

Kitabları uşaqlara nağıl personajları - Cırtan və Tıq-Tıq xanım hədiyyə etdi. Aksiyaya dəstək üçün uşaq yazarlarından Sevinc Nuruqızı və Gülzar İbrahimova da öz kitabları ilə uşaqları sevindirdilər.

“Köhnə kitablarınız - onları oxuyanlar üçün yenidir” adlı sərgidə sərgilənən kitablar isə öz yaş qrupuna aid olan oxuculara hədiyyə edildi.

KEYT Dİ KAMİLLO

Dovşan Edvardın qeyri-adi səyahəti

*Bu dovşanın adını onu mənə bağışlayan
Ceyn Reş Tomas qayıb.*

İKİNCİ HISSƏ

Beləcə bir-birinin ardınca Edvard günləri yola salırdı. Yaddaqalan heç bir hadisə baş vermirdi. Düzdür, hərdən nə isə olurdu, amma bunlar yalnız məişət xarakterli işlər idi. Bir dəfə, Abilin məktəbdə olanda, qonşunun ala-bula köpəyi dəvətsiz-filansız evə girdi, masanın bir ayağının yanında dayanıb pəncəsini qaldırdı və ağappaq süfrənin aşağı sallanan ucunu batırdı. Köpəyin adı Rozoçka idi. Amma köpəyə bu adın nə səbəbdən qoyulduğunu Edvard heç cür anlaya bilmirdi. Və həmin o Rozoçka öz biyabırçı işini görəndən sonra pəncərənin önündəki kətilin yanına gəldi, Edvardı iyləməyə başladı. İtin iyləməsindən xoşbəxt və ya bədbəxt olduğu arasında qərar verə bilməyən Edvard bir də gördü ki, köpəyin dişləri arasındadır: bir tərəfdən qulaqları, digər tərəfdən isə dal ayaqları sallanırdı. Köpək hirsə başını tərpadir, mırıldayırdı. Dişlərinin arasından tüpürcək süzülürdü.

Xoşbəxtlikdən, Abilinin anası yemək otağının yanından keçərkən Edvardın əzablarının şahidi oldu:

– Tfu! Burax! Tez burax bunu! Səninlə deyiləm? – deyə qışqırdı.

Rozoçka təəccüblə ona baxdı və sakitcə Edvardı cəngindən buraxdı.

Edvardın ipək kostyumu tüpürcəyə bulaşmışdı. Başının ağrısı isə bir neçə gün davam

etdi. Amma bu hadisədən ən çox zərər çəkən onun mənlisi oldu. Birincisi, Abilinin anası onu köpəyin cəngindən alanda belə dedi: "Tfu! Tez burax bunu!" "Tfu", – deyəndə kimi nəzərdə tuturdu görəsən, onu, yoxsa Rozoçkanı? İkincisi, o, köpəyə süfrəni batırdığına görə daha çox hirsələnmişdi, nəinki Edvardla münasibətinə görə. Bu ki, əməlli-başlı haqsızlıqdır!

Başqa bir əhvalat da baş vermişdi. Tülenlərin evində təmizlikçi peyda olmuşdu. O bütün günü özünü ev sahiblərinə göstərmək üçün canfəşanlıq edir, yemək otağında balaca kətilin üstündə oturmuş Edvardı rahat buraxmırdı:

– Bu şələqulağın burda nə işi var? – deyə o, bir dəfə yüksək səslə öz narazılığını bildirdi.

Şələqulaq sözü Edvardın heç xoşuna gəlmədi. Çox iyrənc və zəhlətökən bir ayama idi.

Təmizlikçi əyilib düz onun gözlərinin içinə baxdı:

– Hmm... – O qəddini düzəltdi, əllərini belinə qoyub dedi. – Məncə, sən evin digər aşıyalarından heç nə ilə fərqlənmirsən. Səni də əməlli-başlı yuyub təmizləmək lazımdır.

Və sonra dəhşətli hadisə baş verdi. O tozsoranla Edvardı təmizləməyə başladı. Onun tozunu təmizləyə-təmizləyə öz pəncələri ilə Edvardın paltarlarını, qulaqlarını, hətta quyruğunu belə dartışdırdı! Acımasızcasına və kobud tərzdə onun üzünü sildi. Sonuncu toz dənəsinə qədər təmizləmək həvəsi Edvardın qızıl saatını tozsoranın xortumu boyunca sorulmasına gətirib çıxartdı. Xortumdan saatın cingiltisi gəldi, amma təmizlikçi bu kədərli səsə əhəmiyyət vermədi. İşini qutarıb kətili səliqə ilə yerinə qoydu, sonra bir müddət Edvardı süzdü və onu Abilinin otağındakı oyuncaq şafının rəflərindən birinə dürtüldü.

– Belə, – təmizlikçi dedi, – tərpənmə. Sakitcə otur, bura sənin əsil yerindir.

O Edvardı çox narahat bir vəziyyətə saldı. Yazıq Edvardın başı elə əyilmişdi ki, burnu dizinə dəyirdi. Ətrafda isə bir dişin özündənrazı quşcıqazlar gülüşür, boşboğaz gəlinciklər dayanmadan danışır. Nəhayət, Abilin məktəbdən gəldi. Dovşanını pəncərənin ağzındakı kətilin üstündə görməyib, onun adını çağıra-çağıra otaqdan-otağa qaçdı:

– Edvard! Edvard!

Edvard harda olduğunu deyə bilmirdi. Onun oturub gözləməkdən başqa çarəsi yox idi.

Amma afərin, Abilin. Onu tapdı və bərk-bərk qucaqladı. Elə bərk qucaqladı ki, Edvard onun ürək döyüntüsünü belə eşitdi:

– Edvard, – Abilin pıçıldayırdı, – Edvard, mən səni çox sevirəm. Heç vaxt səndən ayrılmayacam.

Dovşan da həyəcanlı idi. Amma bu sevgi həyəcanı deyildi. Onu haqsızlıq özündən çıxartmışdı. Ona qarşı olunan haqsızlıq. Nə cəsarətlə onunla belə rəftar edirdilər?! Təmizlikçiyə bir bax. Onunla cansız əşya kimi rəftar edirdi. Axı o nə adi yumşaq oyuncaq, nə çaynik, nə də ki, mətbəx əşyası idi. Edvarda təsəlli verən yeganə hadisə təmizlikçinin işdən çıxardılması oldu.

Edvardın cib saati bir neçə gündən sonra tozsoranın tozluğunun dibindən – əzilmiş və əyilmiş halda, amma xoşbəxtlikdən, işlək vəziyyətdə tapıldı. Abilinin atası saati böyük ehtiramla Edvarda qaytardı:

– Cənab Edvard, – o dedi, – məncə, bu əşya sənə məxsusdur.

Abilinin on bir yaşı qeyd olunan günəcn Rozoçka və tozsoranla olan əhvalat Edvardın həyatında ən böyük faciə olaraq qalırdı. Məhz həmin gün, Abilinin ad gününü qeyd etmək üçün bayram masası arxasında oturmuşdular. Üzərinə şamlar düzülmüş tort masaya gəldi və Edvard həyatında ilk dəfə "gəmi" sözü eşitdi.

Ardı var...

Library LION

Michelle Knudsen

One day, a lion came to the library. He walked right past the front desk and disappeared between the bookshelves. Mr McBee ran down the hall to the head librarian's office. "Miss Merriweather!" he shouted.

"No running," said Miss Merriweather, without looking up.

"But there's a lion!" said MR McBee. "In the library!"

"Is he breaking any rules?" asked Miss Merriweather. She was very particular about rule breaking.

"Well, no," said Mr McBee. "Not really." "They leave him be."

The lion wandered around the library. He sniffed the card index. He rubbed his head against the new book collection.

Then he padded over to the story corner and went to sleep.

No one knew what to do. There weren't any rules about lions in the library.

It was soon storytime. There weren't any rules about lions at storytime either.

The story lady seemed a little nervous. But she read out the title of the first book in a strong, clear voice. The lion looked up. The story lady kept on reading.

The lion stayed for the next story. And the story after that. He waited for another story, but the children began to walk away.

"Storytime is over," a little girl told him.

The lion looked at the children. He looked at the story lady. He looked at the closed books. Then he roared very loudly.

Miss Merriweather came marching out of her office. "Who is making that noise?" she demanded.

"It's the lion," said Mr McBee.

Miss Merriweather marched over to the lion. "If you can't be quiet, then you'll have to leave," she said in a stern voice. "Those are the rules!"

The lion kept roaring. He sounded sad.

The little girl tugged on Miss Merriweather's dress. "If he promises to be quiet, can he come back for storytime tomorrow?" she asked.

The lion stopped roaring. He looked at Miss Merriweather.

Miss Merriweather looked back. Then she said, "Yes. A nice, quiet lion would certainly be allowed to come back for storytime tomorrow."

"Hooray!" cried the children.

The next day, the lion came back.

"You're early," said Miss Merriweather. "Storytime isn't until three o'clock."

The lion did not move.

“Very well,” said Miss Merriweather. “You might as well make yourself useful.” She sent him off to dust the encyclopaedias until storytime.

The next day, the lion arrived early again. This time, Miss Merriweather asked him to lick the envelopes for the overdue notes.

Soon the lion started doing jobs without being asked. He dusted the encyclopaedias. He licked the envelopes. He let small children stand on his back to reach the books on the highest shelves.

Then he curled up in the story corner to wait for storytime to begin.

At first, people in the library were nervous about the lion, but soon they were used to having him there. In fact, he seemed very well suited to the library. His big feet were quiet on the library floor. He made a comfy backrest for the children at storytime. And he never roared in the library any more.

“What a helpful lion,” people said. They patted his soft head as he walked by. “How did we ever get by without him?”

Mr McBee scowled when he heard that. They had always managed fine before. No lions were needed! Lions, he thought, could not understand rules. They did not belong in the library.

One day, after he had dusted all the encyclopaedias and licked all the envelopes and helped all the small children, the lion padded down the hall to Miss Merriweather's office to see what else there was to do. There was still a while until storytime.

“Hello, Lion,” said Miss Merriweather. “I have something you can do. You can take a book back to the front desk for me. Let me just get it down from the shelf.”

Miss Merriweather stepped up onto the stool. The book was just out of her reach.

Miss Merriweather stood on her toes. She stretched out her fingers.

“Almost... there...” she said.

Then Miss Merriweather stretched a little too far.

“Ouch,” said Miss Merriweather softly. She did not get up.

“Mr McBee!” she called after a minute. “Mr McBee!”

But Mr McBee was at the front desk. He could not hear her calling.

“Lion,” said Miss Merriweather. “Please go and get Mr McBee.”

The lion ran down the hall.

“No running,” Miss Merriweather called after him.

He put his big paws up on the front desk and looked at Mr McBee.

“Go away, Lion,” said Mr McBee. “I'm busy.”

The lion whined. He pointed his nose down the hall towards Miss Merriweather's office.

Mr McBee ignored him.

Finally, the lion did the only thing he could think of to do. He looked Mr McBee straight in the eye. Then he opened his mouth very wide. And he roared the loudest roar he had ever roared in his life.

Mr McBee gasped.

“You're not being quiet!” he said to the lion. “You're breaking the rules!”

Mr McBee walked down the hall as fast as he could.

The lion did not follow him. He had broken the rules. He knew what that meant. He hung his head and walked towards the door.

Mr McBee did not notice. “Miss Merriweather!” he called as he walked. “Miss Merriweather! The lion has broken the rules! The lion has broken the rules!”

He burst into Miss Merriweather's office.

She was not in her chair.
“Miss Merriweather?” he asked.

“Sometimes,” said Miss Merriweather from the floor behind her desk, “there is a good reason to break the rules. Even in the library. Now please go and call a doctor. I think I’ve broken my arm.”

Mr McBee ran to call a doctor.

“No running!” Miss Merriweather called after him.

The next day things were back to normal – almost.

Miss Merriweather’s left arm was in a sling. The doctor had told her not to work too hard.

I will have my lion to help me, Miss Merriweather thought. But the lion did not come to the library that morning.

At three o’clock, Miss Merriweather walked over to the story corner. The story lady was just starting to read. The lion was not there.

People in the library kept looking up from their books and computers, hoping that they would see a familiar furry face. But the lion did not come that day.

The lion did not come the next day either. Or the day after that.

One evening, Mr McBee stopped at Miss Merriweather’s office as he was leaving the library. “Can I do anything for you before I go, Miss Merriweather?” he asked her.

“No, thank you,” said Miss Merriweather. She was looking out of the window. Her voice was very quiet. Even for the library.

Mr McBee frowned as he walked away. He thought there probably was something he could do for Miss Merriweather.

Mr McBee left the library. But he did not go home.

He walked around the nearby streets.

He looked under cars. He looked behind bushes.

He looked in back gardens and rubbish bins and up trees.

Finally he ended up back at the library.

The lion was sitting outside, looking in through the glass doors.

“Hello, Lion,” said Mr McBee.

The lion did not turn around.

“I thought you might like to know,” said Mr McBee, “that there’s a new rule at the library. No roaring allowed, unless you have a very good reason – say, if you’re trying to help a friend who’s been hurt, for example.”

The lion’s ears twitched. He turned around.

But Mr McBee was already walking away.

The next day, Mr McBee walked down the hall to Miss Merriweather’s office.

“What is it, Mr McBee?” asked Miss Merriweather in her new, sad, quiet voice.

“I thought you might like to know,” said Mr McBee, “that there’s a lion. In the library.”

Miss Merriweather jumped up from her chair and ran down the hall.

Mr McBee smiled. “No running!” he called after her.

Miss Merriweather didn’t listen.

Sometimes there was a good reason to break the rules. Even in the library.

Bu illəri unutmaq olarmı?

“Məktəb - elə bir tikilidir ki, hər bir uşaq həyatında oradan keçməlidir. Bu vacib olan bir pillədir, onsuz həyatda uğur qazanmaq insana çətinidir”. Bu sözləri hər zaman bizə valideynlərimiz və müəllimlərimiz deyir.

Sizə bir az sinifimiz haqqında danışım. Bakı Modern Məktəbində belə bir sinif - 6a1 sinfi var. Sinifimizdə 11 şagird oxuyur. Onlar bir-birilərinə çox bənzəyirlər, amma eyni zamanda çox fərqlidirlər. Sinfinizin şagirdləri çox mehriban və ünsiyyətçidirlər. Dörd ildir ki, biz sinifimizlə bərabərlik, bəziləri bizə sonradan qoşulsalar da, biz böyük bir kollektivə çevrilmişik. Oğlanlarımız hər zaman qızlarımızı qoruyur. Aramızda fəxr edəsi, yaxşı məsləhətlər alası, birlikdə gözəl istirahət edə biləcəyimiz uşaqlar var. Beləliklə, biz belə bir gözəl sinfi - 6a1 sinfini obrazlaşdırırıq. Bütün müəllimlər bizim istedadlı və qabiliyyətli bir sinif olduğumuzu deyir. Onlar oxumağı çox sevirlər, buna görə ki, “2” alanımız yoxdur. Əgər aramızda pis qiymət alan olarsa, tez bir zamanda onu yaxşı bir qiymətə dəyişməyə çalışır. Biz sadə oğlanlar və qızlarıq – səs-küylü, yorulmaq bilməyən, küsəyən, bəzən ciddi, amma hər necə olsaq da, bu bizim - 6a1, ən yaxşı, ən səmimi və ən mehriban sinif!

Məktəbdə keçirilən bütün yarışmalara qatılıb qalib olmağa çalışırıq, amma məğlub olduğumuz məqamlar da olur. İnsan səhvləri ilə öyrənir. Sinif rəhbərimiz Musayeva Afət xanımdır. Biz onu çox sevirik. Nəzarətçi müəlliməmiz isə Ziba xanımdır. Düzdür o, bir az bizimlə ciddidir, amma bizə onunla maraqlıdır. Bizim müəllimlərimiz bizimlə yaxından maraqlanır, bizi hər zaman diqqət mərkəzində saxlayır.

Bax, bizim belə bir sinifimiz var!

yer altında

S Ö H B Ə T

Qaz ilan kimi fısıldaya-fısıldaya Nefti bir tərəfə qovub dedi:

– Nəfəsim lap kəsilir, daha dözə bilmirəm.

O, Neftin pıqqıldadığını eşidib qəzəbləndi:

– Sən də tənbəlin birisən, toxunmasalar, yerindən tərpənməzsən.

Neft istehza ilə dedi:

– Sən tərpənirsən, nə çıxır ki?

– Axı nə vaxta qədər bu qaranlıq yerdə qalacağıq? – deyə Qaz daha da ucadan qışqırdı.

Onun səsinə eşidən qoca Yer dilləndi:

– Mənim əzizlərim, siz heç darıxmayın. Bir qədər də dözün. Mənim üzərimdə insanlar yaşayırlar. Onlar qalın qatlarda olan nefti və qazı üzə çıxarırlar. Ancaq sizin olduğunuz sahənin üstündə böyük bir dəniz var. Onun adı Xəzərdir. Xəzər insanların sizdən xəbər tutmasına mane olur. Ancaq vaxt gələcək onlar dənizdən sizi axtarıb tapacaqlar.

Bu söhbətdən çox illər keçdi. Bir gün qazın qulağına bərk gurultu səsi gəldi. Səs getdikcə yaxınlaşırdı. Qaz bundan təşvişə düşdü. O soruşdu:

– Bu nə səsdir?

Yer gülə-gülə dedi

– Bu səsi salan sizə dediyim insanlardır. Bəli, onlar sizi üzə çıxarmağa gəliblər.

Qaz təzəcə sakitləşmişdi ki, onun yanında qərribə dişləri olan bir alət göründü. Bu alət qazma baltası idi.

İnsanlar dənizdə neft quyusunu həmin balta ilə qazmışdılar. Bir qədər sonra baltanı geri çəkildilər, onun əvəzinə boru buraxdılar. Boru düz Qazla Neftin yanında dayandı. Yer sevincək bildirdi:

– Mənim əzizlərim, qoynumda yaşadığınız daha bəsdir. İndi də gedin, insanlara xidmət edin. Sizə uğurlu yol!

Qazla Neft bu sözlərə bənd imiş kimi, hərəkətə keçdi.

Onlar dəmir boruların içərisi ilə yuxarı qalxdı.

Gedib dənizin üzərində qurulmuş buruğa çatdı. Buradan Qaz bir tərəfə, Neft isə başqa tərəfə üz tutdu.

– Sənə yaxşı yol, qardaş!

– Sənə də yaxşı yol!

O vaxtdan Xəzər dənizində həmin yer “Neft daşları” adlanır.

Oruc
Vəliyev

Bir də belə şey eləmə

Bu sözləri mənə qoca bir kitabxanaçı demişdi. Evimin qabağında, yuxarı məhəllədə bir uşaq kitabxanası vardı. Mən tez-tez ora gedərdim. Kitab alıb oxuyardım. Yadımdadır ki, bu kitablar arasında “Qoğal”, “Balaca və Xallı”, “Vilhelm Tell”, “Məlikməmməd” və başqa nağıllar vardı. “Balaca və Xallı” hekayəsi çox xoşuma gəlmişdi. Qarlı yollarla məktəbə gedən Balaca adlı oğlan və onun iti Xallı indi də gözümün qabağındadır. Balaca, sinifdə oturub dərs öyrənəndə Xallı onu bayırda səbirlə gözləyirdi, hərdəndə dal ayaqları üstə qalxaraq pəncərəyə boylanar və dərs otağına baxardı. Bir gün Balaca, məktəbdən evə qayıdanda çöldə çovğuna düşdü, yolu azdı. Adamlar onu axtarmağa başladılar. Çox axtardılar. Yorulub elə evə qayıtmaq istəyirdilər ki, it hürüşü eşitdilər, səs gələn tərəfə getdilər. Gördülər ki, Balacanın vəfalı iti Xallı bir qar təpəsinin yanında durub hürür və ayaqları ilə qarı eşələyir. Adamlar Balacanı qarın altından tapdılar. Xallı olmasaydı, Balaca donub öləcəkdi...

Mən “Balaca və Xallı” kitabını təkrar-təkrar oxumağıma baxmayaraq, ondan doya bımırdım. Bir gün yenə kitabxanaya gedib, təzə bir kitab istədim, sonra da utana-utana “Balaca və Xallı”-nı soruşdum. Qoca kitabxanaçı gülümsündü, ancaq bir söz deməyib, təzə kitab ilə birlikdə “Balaca və Xallı”-nı da verdi.

Qoca kitabxanaçı çox mehriban adam idi. Amma uşaqlar aldıkları kitabları vaxtında kitabxanaya qaytarmayanda yaman acıqlanırdı. Elə vaxtlar da olurdu ki, kitabı gecikdirən uşaq kitabxanadan əliboş qayıdırdı.

Mən kitabı gecikdirməzdim. Ancaq bu dəfə necə oldusa kitabları gecikdirdim. Özü də xeyli gecikdirdim. Evdə heç kəsə bir söz demədim. Özüm çarə axtarmağa

başladım. Çox fikirləşdim. Axırda yol tapdım. Yaxşı yadımdadır ki, kitabları mart ayında almışdım. İndi isə aprel, yəni dördüncü ay idi. Deməli, kitabların cildinə yapışdırılmış kağıza karandaşla yazılmış III rəqəmini pozub, IV eləmək lazım idi. Bundan asan nə ola bilirdi ki? Amma mən o vaxt bu rəqəmlərin necə yazıldığını bilmirdim. Buna görə də III rəqəmini pozub, yerində belə yazdım IIII və kitabxanaya getdim.

Qoca kitabxanaçı yerində yox idi. Kitabları bir qız qəbul edirdi. Mən çox sevindim. Qız kitabları alıb, tarixinə baxdı, çiyini çəkib nəse fikirləşdi. Sonra o biri otağa keçib qoca kitabxanaçı ilə birlikdə qayıtdı. Ürəyim bərk-bərk döyünməyə başladı. Fikirləşdim “Yəqin köhnə rəqəmləri yaxşı pozmamışam, yeri görünür”.

Qoca kitabxanaçı eynəyini çıxarıb tələsmədən sildi, yenidən taxdı və diqqətlə kitabların cildindəki kağıza baxaraq qıza dedi:

- Üçüncü ayı yoxla.

Qız üçüncü ayın siyahısını yoxlayanda adımı orada tapdı.

Qoca kitabxanaçı gözlərini üzümə zillədi. Mən özümü elə itirdim ki, az qaldı ağlayam. Tez başımı aşağı saldım. Qoca kitabxanaçı əvvəlcə “dörd” rəqəminin mənə necə yazıldığını öyrətdi. Sonra ciddiyyətlə mənə dedi:

- Oğlum, bir də belə şey eləmə! Yalançılıq çox pis sifətdir.

Чудесное СПАСЕНИЕ

Тесси — это прелестная, но не по годам серьезная шестилетняя девочка. Однажды она услышала разговор своих родителей о ее маленьком братике Теде. Она знала, что он тяжело болеет и что у родителей практически нет денег. Тесси услышала, как ее папа сказал заплаканной маме с безнадеежностью: «Только чудо может спасти Теда сейчас».

Тогда Тесси побежала к себе в комнату и достала стеклянную банку из-под джема, где хранились все ее сбережения. Она высыпала всю мелочь на пол и бережно пересчитала, затем сложила монетки назад в банку и побежала что было сил в аптеку.

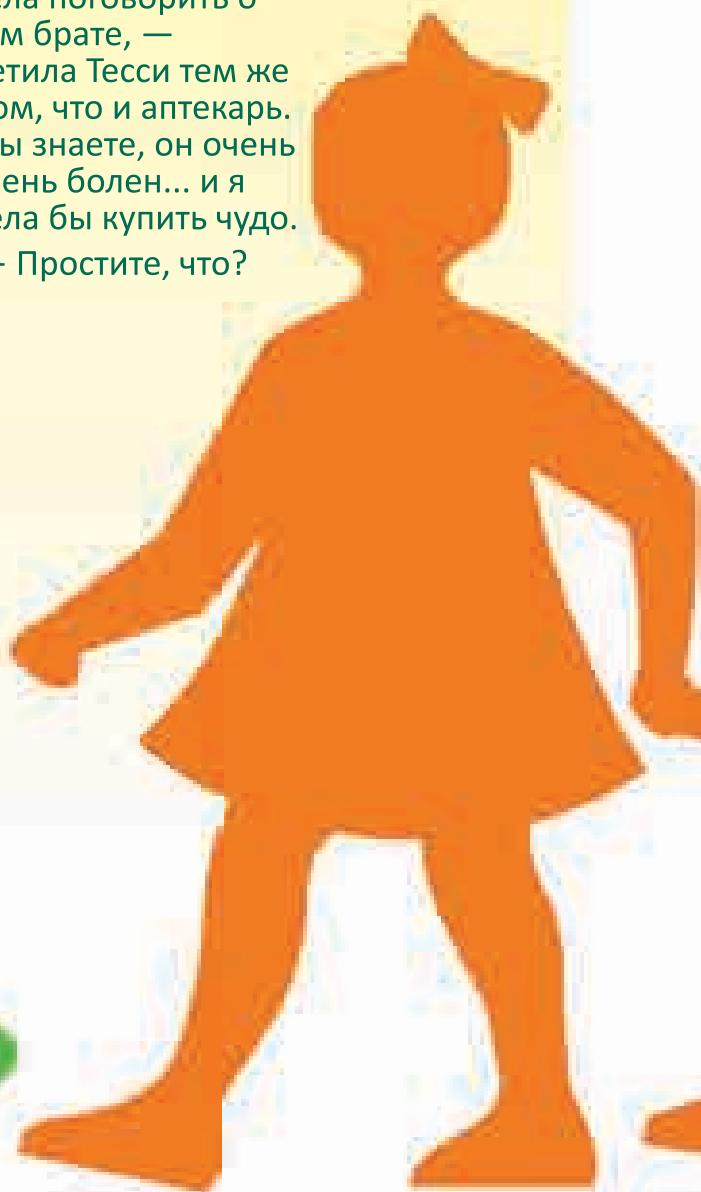
Она тихо ждала, пока аптекарь уделит ей внимание, но он был слишком увлечен разговором с другим

человеком, чтобы заметить девочку. Тесси стала шаркать ножкой, чтобы привлечь хоть капельку внимания. Нет реакции. Потом она стала громко покашливать. Опять ничего. Наконец, она достала монетку и постучала ею по стеклу.

— Что вы хотели? — спросил аптекарь с раздражением в голосе. — Видите ли, я разговариваю со своим братом из Чикаго, которого я не видел несколько лет.

— Хорошо, но я бы хотела поговорить о моем брате, — ответила Тесси тем же тоном, что и аптекарь. — Вы знаете, он очень и очень болен... и я хотела бы купить чудо.

— Простите, что?

— Его имя Тед, и у него что-то плохое растет в голове, и мой папа сказал, что только чудо сможет спасти его сейчас. Так сколько стоит это чудо?

— Девочка, мы не продаем здесь чудеса. Извини, но я не могу помочь тебе, — сказал аптекарь.

— Послушайте, но у меня есть деньги, и я могу заплатить. Если этих денег не хватит, я смогу достать еще. Только скажите, сколько это стоит.

Прекрасно одетый брат аптекаря опустил на корточки и подозвал к себе девочку:

— Какого вида чудо нужно твоему брату, детка?

— Я не знаю, — всхлипнула Тесси. — Я знаю только, что он очень болен, и мама говорит, что ему нужна операция. Но мой папа не может заплатить за нее, поэтому я решила использовать мои деньги.

— Сколько же их у тебя? — спросил человек из Чикаго. — Один доллар и одиннадцать центов, — пролепетала Тесси. — И это все мои деньги. Но если нужно, я смогу достать еще.

— Какое совпадение, —

улыбнулся мужчина. — Доллар и одиннадцать центов.

Он зажал в кулаке ее деньги, взял девочку за руку и попросил отвести к себе домой.

— Я хочу взглянуть на твоего братишку и встретиться с твоими родителями. Посмотрим, какого вида чудо вам нужно!

Этот хорошо одетый мужчина был доктором Карлтоном Армстронгом, известным хирургом, специализирующимся на нейрохирургии. Он сделал операцию совершенно бесплатно, и совсем скоро Тед смог вернуться домой полностью здоровым. Мама и папа были счастливы, обсуждая цепь случайных событий, которые привели к ним хирурга.

— Этот доктор, — прошептала мама, — настоящее чудо. Интересно, сколько бы это стоило?

Тесси улыбнулась. Она-то знала точно, сколько стоит чудо... Один доллар и одиннадцать центов. Плюс искренняя вера маленькой девочки.

BOYU UZUN BURAY XANIM

Ağ Zürafə

Tanzaniya Milli parkında yaşayan Ağ Zürafə çox nadir heyvandır. Boyu uzun buray xanımın rəngi ağappaqdır. Bu ağdərili gözəlin adı da var – Omo. Belə ağ rəngə malik olmasına görə Ana təbiətə borcludur. O albinos deyil. Onu ağ edən mutasiyanın leykizm adlanan xüsusi növüdür. Leykizmdə heyvanın xəzi ağ, dərisi isə çəhrayı olur. Çünki dəridə melanosit hüceyrələri yoxdur. Amma albinos heyvanlarda bu hüceyrələr var.

Omonun gözləri də adi rəngdədir. Albinoslarda olduğu kumu çəhrayı deyil.

Sən indi düşünəcəksən ki, o qədər qəhvəyi zürafənin içində Omo özünü necə hiss edir. Omonun əvəzindən mən deyirəm ki, əla. Lap yaxşı yola gedirlər. Dost və qardaşlıq şəraitində. Sürü yoldaşları onun rənginə əhəmiyyət vermir. Deyirlər, rəngin nə fərqi var ki, əsas odur ki, zürafədir.

Omo 15 aylıqdır. Bu qədər yaşadığı üçün Omo rənginə çox minnətdardır. Çünki seçilən rəngdə olsaydı, çoxdan bəzi dostları kimi yırtıcıların qurbanı olmuşdu. Belə getsə, Omo 100 il də yaşaya bilər. Çünki yırtıcılar böyüyəndə də onu ətraf mühitdən çətin ayırd edəcək.

Şahlara layiq kral pitonu

Ona bəzən “piton-şar” və yaxud “piton-top” deyirlər. Amma bu heç də sənin futbolda qovduğun top deyil. Canlı və nisbətən təhlükəli topdur. İstədiyi vaxt yumaq kimi sürətlə çözülər və kimisə elə diri-diri... Yox, qoy bunu deməyim. Qorxarsan. Amma qorxmağa dəyməz. Çünki kral pitonu evdə saxlamaq üçün ən əlverişli canlıdır. Həm sülhsevər və sakit xarakterli olduğu üçün, həm də 10 gündə 1 dəfə yemək yediği üçün. Belə qonağı kim sevməz ki...

Adı Kral pitonu olsa da, özü sürünənlər sinfinə aiddir. Pitonların ən xırdası və ən gözəlidir. Yəni şahlara layiqi...

Vətəni

Ən çox yayıldığı yer Yeni Qvineya və Mərkəzi Afrika ölkələridir. Yayılma arealı Senegal, Mali, Qvineya-Bisau, Qvineya, Liberiya, Benin, Nigeriya, Niger, Kamerun, Çad, Sudan, Uqandadır. Yəni ekvator meşələrin və cəngəlliklərinin kralıdır.

Boyu-buxunu

Bədəni kök və güclü, quyruğu gödəkdir. Böyük və yastı başı, bütünlükdə bədənini boyu təkrarlanan qara, tünd-qəhvəyi və açıq-qəhvəyi ləkəvari naxışları var. Qarnının altı ağ və yaxud krem rəngindədir. Həm erkəyinin, həm də dişisinin ayaq çıxıntıları var. Amma bunlar heç də ayaq deyil. Elə ona görə də onlara yalanayaqlılar deyilir.

Maraqları

Maraqları müxtəlifdir... Gecə həyatı yaşayır. Gündüzlər yatır, istirahət edir, dincəlir, nə bilim daha nə edir... Gecələr isə hamı yatanda həvəslə çimər, ağaca dırmaşır, təhlükə hiss edəndə top kimi yumurlanır. Başını halqaların daxilində elə gizlədir ki, heç çıraqla da axtarsan tapa bilməzsən.

Damaq dadı

Xırda gəmiriciləri ləzzətlə yeyir. Bəzən göydə uçan quşa, qur-qur qurbağaya, tezqaçan siçana, hətta quyruğugödək dovşan bəyə də tamah salır. Bildin də bunlar hamısı məşhur “Əlcək” nağılının qəhrəmanlarıdır. Amma gözləri yanar boz canavara yaxın düşür. Ağillidir... Öz çəkisinə və boyuna uyğun nağıl qəhrəmanlarının ovuna çıxır.

Çoxalması

Kral pitonu 10-140 gün müddətində mayalanır. Sonra 3-11 ədəd yumurta qoyur. Yumurtaları 75–80x55–60 mm ölçüdə olur. Daha sonra diş ilan yumurtaların dövrəsinə dolanır və “kürt” yatır. Balaxıxartma müddəti 68-90 gün çəkir. Yumurtadan çıxan bala ilanlar 43 sm uzunluqda, 46-47 qr. çəkiddə olur.

Hə... Onu da deyim ki, hər biri bir igidin ömrünü yaşayır. Nə az, nə çox, düz 20-30 il...

22 fevral 2016-cı ildə F.Köçərli adına Respublika Uşaq kitabxanasının kiçik yaş qrupu üzrə xidmət şöbəsinin əməkdaşı Almaz Əşrəfova 244 saylı məktəbin II sinif şagirdləri ilə 21 fevral Beynəlxalq ana dili gününə həsr olunan “Əsrlərin, nəsillərin yadigarı Ana dilim!” adlı tədbir keçirdi. Tədbirdə müəllimlər, kitabxana əməkdaşları iştirak edirdi.

Tədbir Azərbaycanın himni ilə başladı. Uşaqlar ssenari üzrə Ana dilimizlə bağlı şeirlər söylədi, mahnılar ifa etdilər. Ana laylası oxundu. Ədəbi-bədii kompozisiya Azərbaycanın üçrəngli bayrağının dalğaları altında “Azərbaycan” mahnısı ilə yekunlaşdı. Tədbir iştirakçılarına ürək sözlərini demək üçün kitabxananın direktor müavini Zahirə Dadaşovaya söz verildi. O, çıxışında bildirdi ki, hər il 21 Fevral bütün dünyada Beynəlxalq Ana Dili Günü kimi qeyd olunur.

Tarixi kökləri 1952-ci ildən Pakistandan başlanmış bu günün qeyd olunması təqdirəlayiqdir. Ona görə ki, hər il bütün xalqlar bu günü qeyd etməklə öz doğma dilinin varlığını hiss edir. Hər kəs ana dilində savadlı danışib-yazmağı bacarmalıdır.

Ana dilimiz bizə əsrlərin, nəsillərin yadigarıdır. Nə qədər dil var, demək keçmiş də var, nəsil də var, vətən də var. Bizim dilin bir ana kitabı var - “Kitabi Dədə Qorqud”.

“Kitabi Dədə Qorqud” boylarından, süzülüb gələn söz bizim keçmişimizin soraqçısıdır. Bir həqiqəti anlamaq lazımdır ki, xalqın dilini – söz yaddaşını ondan almağa heç bir qüvvə qadir deyil. Ana dili bütün elmləri öyrənməyin açarıdır. Gərək heç vaxt laqeyd olmayasan, etinasızlıq göstərməyəsən. Hər vasitə ilə ana dilinin saflığını, varlığını qoruyasan. Müəllimləriniz ana dilini sevməyi, onu göz bəbəyi kimi qorumağı tövsiyə edir. Çünki bu dil bizim analarımızın laylalarından süzülüb gələrək ruhumuza hopmuş, bizi yaşatmışdır. Biz də bu dili qoruyaraq gələcək nəsillərə ötürməliyik. Bu bizim ən azı vətəndaşlıq borcumuzdur. Bu gün münasibəti ilə hamınızı ürəkdən təbrik edirəm.

Tədbirdə xatirə şəkilləri çəkildi. Hər bir şagirdə kitabxananın təsis etdiyi “Göy qurşağı” uşaq jurnalı verildi. Uşaqlar kitabxananın “Nağıl otağı”nda oldular, cizgi filmi izlədilər. Xoş təəssüratlarla kitabxanadan ayrıldılar.

ÇOX OKUSAN

Yanğın Savaşçıları – Bu kitabın yanğınsöndürənlərin gördükləri işlər, geyimləri, nə ilə qidalandıqları barədə sizi məlumatlandıracaq.

Beş Duyumuz – Bu kitab toxunma, dad bilmə, iy bilmə, eşitmə və görmə duyğularımız haqqında sizi məlumatlandıracaq.

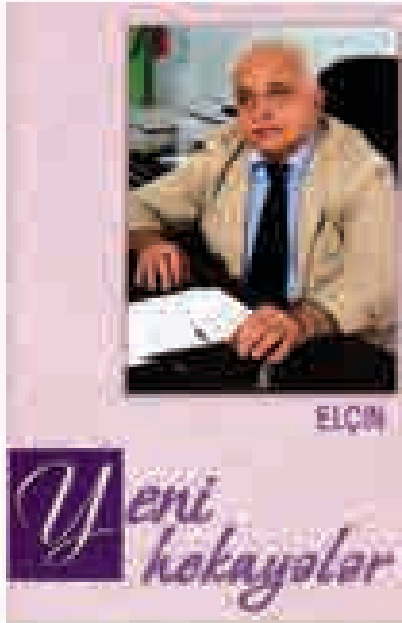
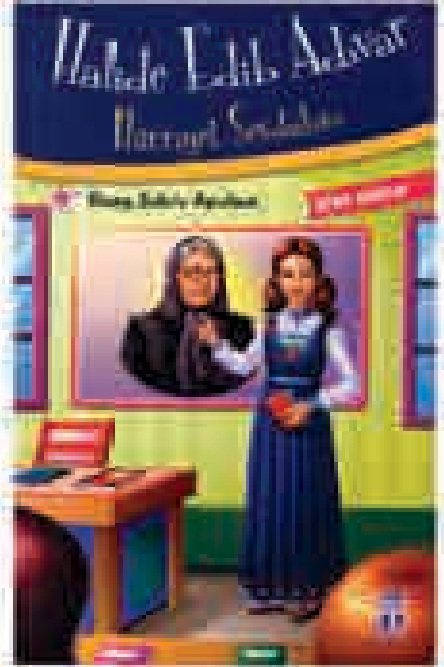

Sağlığımızı Koruyanlar – Bu kitab həkimlərin gördükləri işlər, geyimləri, nə ilə qidalandıqları barədə sizi məlumatlandıracaq.

Halide Edib Adıvar – Hürriyyət sevdalısı

Bu kitabı okuduğunuzda Halide Edib'i tanımış olmaktan dolayı çox böyük bir sevinç duyacaksınız. O cesur, azimli və bilgili kadının macera dolu həyatı sizə gücünüzü fərk etdirecek, sizdə daha çox çalışmaq, daha bacarıqlı olmaq istəyi uyandıracak. Və Halide Edib sizə gözəl vətənimizi daha da çox sevdirecek.

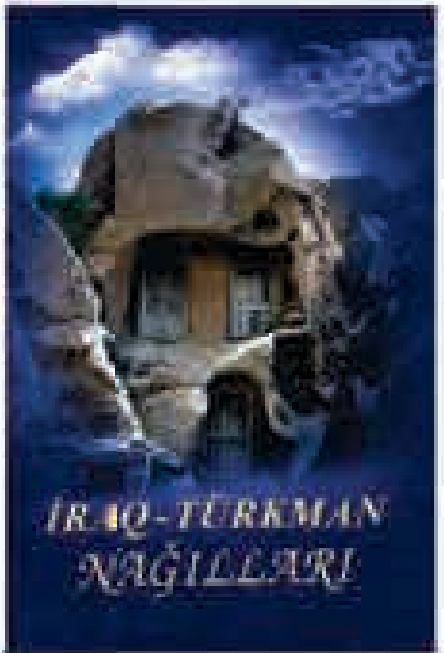

Elçin – Yeni hekayələr

Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi, Xalq yazıçısı Elçinin bu kitabına onun son illərdə yazdığı və oxucuların böyük marağına səbəb olmuş üç hekayəsi, böyükliklər üçün on altı nağılı toplanıb.

Həmişə olduğu kimi, Elçinin yeni hekayələri və nağılları bu dəfə də müasir ədəbiyyatımızda yeni sözdür, orjinaldır, gözənilməzdir.

Bu hekayə və nağılların mövzusu – məhəbbət və tənhalıq, mənəvi saflıq və riya, insanın xoşbəxtliyi və faciəsidir.

İraq – Türkman nağılları

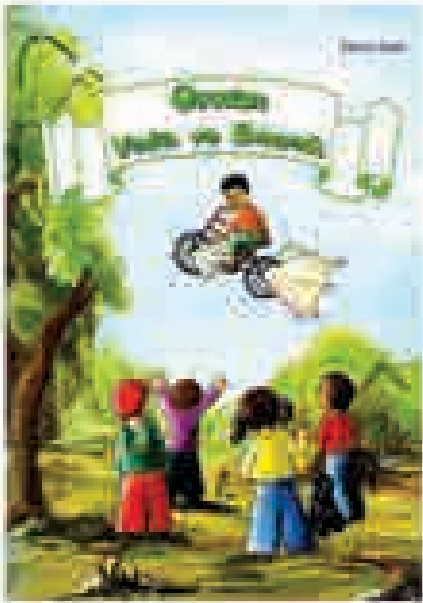
İraq-türkman nağılları ilk dəfədir ki, nəzəri cəhətdən işlənərək tam halda çap olunur. Prof. Qəzənfər Paşayev İraq-türkman nağıllarını tərtib edərək geniş giriş məqaləsi ilə təqdim edir.

ÇOX BİLƏRSƏN

Zahid Xəlil – Orxan, Vəfa və Bənək

Bu kitab yazıçının “Orxan və dostları” romanından bitkin bir parçadır. Həm real, həm də fantastik planda yazılan bir kitabdır.

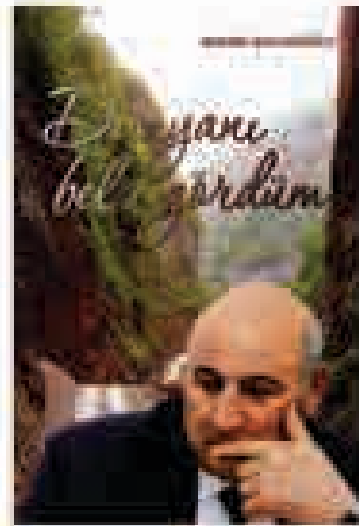

İlyas Əfəndiyev – Ömür davam edir
“Ömür davam edir” adlı toplunun nəşri yazıçının ikinci ömrünün – mənəvi ömrünün davamıdır.

Əkrəm Qafıanoğlu – Dünyanı belə gördüm

Bu kitab öz oxucusunu şən ovqata kökləyir. “Ömür davam edir” kitabında yüzlərlə tanınan insanların həyatından əhvalatlar, deyim və gülməcələr toplanıb.

Ayzek Azimov – Sözlərin tarixi

Bu kitabı oxuyarkən müxtəlif söz və ifadələrin izi ilə Qədim Misirə, Yunanıstana, Romaya səyahət edəcək, oradan orta əsrlərə düşəcək və günümüze qayıdacaqsınız. Ən əsası isə, yüzdən çox söz və ifadənin yaranma tarixçəsi ilə tanış olacaqsınız.

Ahmet Uysal – Gökçe Martı Öykü Dizisi

1. Enik nasıl Bıdık oldu?
2. Bıdık ile Gökçe Martı
3. Keçi sakal' ın barakası

Sevgili Çocuklar!

Günümüz çocuk edebiyatı usta yazarlarından Ahmet Uysal, sizler için yirmi beş yıldır kitaplar yazıyor. “Çocukları, kuşları, doğayı sevdiği için yazıyor”.

Gökçe Martı, Ege Denizi kıyılarında yaşayan, konuşkan, sevimli, harika bir martı. 10 kitaptan oluşan Gökçe Martı Öykü Dizisi 'nde Gökçe Martı, Ceren ve arkadaşlarının olağan üstü serüvenlerini bulacaksınız. Bu öykülerle ülkemizin en güzel bölgelerinden biri olan Kuzey Ege'yi. Kaz Dağı ve yöresini tanıyacaksınız.

Öyküleri okurken dağları, adaları, ormanları Ceren'le birlikte dolaşır gibi olacaksınız. Göklerde hep Gökçe Martının kanat sesleri olacak... Kendinizi umulmadık serüvenlerde içində bulacaksınız...

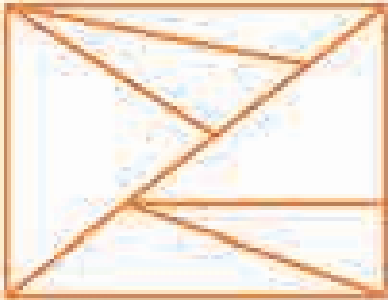
Kitapsız kalmayacağınız bir dünya dileğiyle!...

məntiqi

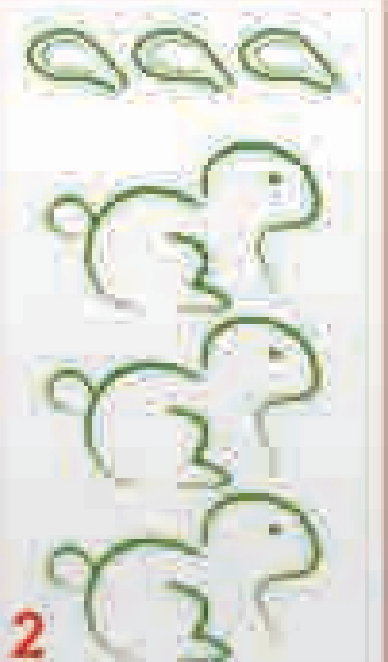
SUAL

1. Belə bir atalar sözü var: “Şitə əlac var, şora yox”. Bunun mənası nədir? –
2. Şəkildə üç qulaqsız dovşan və üç qulaq görürsünüz. Bunları elə düzün ki, hər dovşanın iki qulağı olsun.
3. Üç kərtənkələ gündə qızınır. Hansı məsafə böyükdür: Soldakı kərtənkələnin burnundan ortadakı kərtənkələnin burnuna kimi, yoxsa ortadakı kərtənkələnin burnundan sağdakı kərtənkələnin burnuna kimi?
4. Şərq nağıl və əfsanələrində adı Simurq quşudur. Bəs qərbi Avropa əfsanələrində bu əfsanəvi quşun adı nədir?
5. Təkərin içində qaçan populyar heyvanın adı nədir? A) Siçan B) Ördək C) Tülkü D) Dələ
6. Bu sözün mənası “biliyə məhəbbət” deməkdir. Həmin sözün Aristotələ (e.ə. IV əsr) də çox böyük aidiyyəti vardır. O, hansı sözdür?
7. Bu şəkildə neçə üçbucaq var?

3

2

AYŞTOK

Ayştok meydançası uzun və dar düzbucaqlı şəklindədi. Eni yarım metr, uzunluğu 3 metr. Hər meydançanın kənarında isə ayştok oyunu üçün 3x6 metr ölçüsündə ev qurulur. Əsas ayştok aləti – ştok adlanır. Bu alət ortasına dəstək birləşdirilmiş yumru lövhədir. Lövhənin altına asfalt və ya buz üstündə oynanılmasından asılı olaraq yaxşı sürüşən materialdan althıq geydirilir. Ayştok oyunu komanda oyunudur. Hər komanda 4 əsas, 1 köməkçi oyunçudan ibarətdir. Oyun mərhələlidir. Ayştokun hər mərhələsi end adlanır. Enddə komandanın hər oyunçusu 1 atış həyata keçirir. Hər oyun 6 enddən ibarət olur. Yarıqların final oyunlarında isə endlərin sayı 12, 18, 24 də ola bilər.

Bu, o vaxta qədər davam edir ki, ştoklar qutarır və yaxud ştok evə düşür. Sonra oyunu rəqib komandanın oyunçusu davam etdirir. Atışı yerinə yetirmək üçün hər oyunçuya 60 saniyə vaxt ayrılır. Vaxtında atmayan oyunçu atış hüququndan məhrum olur. End ərzində hər komanda 60 saniyəlik taym-aut hüququndan istifadə edir. Hər endin sonunda ballar hesablanır. Çox bal toplamış komanda qalib olur. Turnir cədvəlində hər komanda qələbəyə görə - 2 bal, heç-heçəyə görə - 1 bal, məğlubiyyətə görə - 0 alır.

1936-cı ildə ayştok ilk dəfə Olimpiya oyunlarına vəsiqə aldı.

Bu qış idman növü 16 əsrdə məşhurlaşmış. Heç bir yazılı mənbədə adına rast gəlinməyən bu idman növünün 500 ildən artıq mövcud olması fikri məşhur rəssam Piter Breylin ayştok oyunu təsvir edilmiş tablosu əsasında yürüdülmüş.

Meydançanın kənarındakı evdə rezin şayba olur. Oyunçu ştoku elə atmalıdır ki, şaybaya mümkün qədər yaxın düşsün. Hər bir oyunçu əvvəlcə bir sınaq atışı edir. Püşk atılır. Oyuna qazanan komanda başlayır. Bütün endlər növbəli şəkildə oynanılır. Yəni 6 endlik oyunda birinci komanda - birinci, üçüncü və beşinci, ikinci komanda isə - ikinci, dördüncü və altıncı endləri oynayır. Əgər atılan ştok evin içinə düşərsə, end başlanmış hesab edilir. Əks halda, atış hüququ komandanın ikinci oyunçusuna ötürülür.

Kitablarla heç söhbət etmisən?
Etmisənsə, yəqin onların canlı olduğuna,
nəfəs alıb nəfəs verdiyinə, sevindiyinə,
kədərlandiyinə an azı mənim qədər
inanırsan. Elə ona görə də kitablara sevgi
və nəvazişlə yanaş. Hər hansı bir canlıya
yanaşdığın kimi. Səhifələrini qayğıyla
çevir... Əzmə, cırma, ləkələmə. Onları
qaldığın yerdən oxumaq üçün isə
vərəqlərini qatlama. Sadəcə, əlfəcindən
istifadə et. "Haradan alım?" - deyirsən.
Almaq nədir... Özün düzəlt. Rəngbərəng
əlfəcinlər. Həm özün istifadə et, həm də
dostlarına bağışla!

Başla! Elə indi başla! Sənə bütün şəkildə gördüklərini hazırlamaq üçün lazım olanlar: dondurma çubuqları, karandaşlar, flomasterlər, yapışqan, qayçı, karton, rəngli iplər, parça kəsikləri... Bir də işləmək həvəsi. Həvəsin var?! Lap yaxşı. Onda başla. Əminəm, oxuduğun kitablara ən gözəl minnətdarlıq sənin əlfəcirlərin olacaq. Uğurlar!

**Azərbaycan Respublikası
Ədliyyə Nazirliyində
qeydiyyatdan keçib.**

**Qeydiyyat nömrəsi:
№ 3926 – 06.11.2014**

2006-cı ilin noyabrından çıxır.

**Təşkilati dəstək:
Azərbaycan Respublikası
Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi**

**Təsisçi:
F.Köçərli adına Respublika
Uşaq Kitabxanası**

**Baş redaktor: Şahla Qambarova
Redaktor: Sevinc Nuruqızı
Korrektor: İlaha Quliyeva
Bədii tərtibat: Gülnar Qurbanova
Üz qabığıнда: Elwin Schwabenland**

www.fb.com/clb.az

**Müəlliflik hüququ F.Köçərli adına
Respublika Uşaq Kitabxanasına
məxsusdur.**

**Xüsusi icazə olmadan jurnalın
sürətini, elektron variantını çap
etmək və yaymaq qanuna ziddir.**

**Ünvan: Bakı AZ1022 S.Vurğun
küçəsi 122G**

Tel: (+99412) 5970851,

Faks: (+99412) 5970879.

**Jurnalımıza abunə olmaq
istəyirsinizsə, yuxarıdakı ünvana
müraciət edə bilərsiniz.**

**«Aspoliqraf LTD» nəşriyyat-
poliqrafiya müəssisəsinin
matbaasında hazır diapozitiv
lardan çap olunmuşdur.**